

In memoriam John Estercam

Via deze weg brengt SEVOS TTC haar wensen van innigste deelneming uit aan Corrie en aan de familie bij het schielijke heengaan van John Estercam.

Soms komen wensen niet uit, soms worden mensen die je bewondert om hun moed niet beloond, soms is hoop ongegrond, soms is pijn al wat rest.

Deze gedachten, die pijn kwamen in volle hevigheid bij ons op toen, op die fatidieke donderdagavond in het lokaal - de competitiewedstrijd was net afgelopen - ons het onheilspellende GSM-bericht bereikte : John was overleden. Op zo'n momenten kan je alleen maar vloeken.

Een van de steunberen van SEVOS was de weg van zoveel vrienden gegaan die we hebben moeten afgeven.

John was een beer, als familievader, als competitieplayer. Hij was actief bij PROVA van 1972 tot 1985, waarna hij naar Sevoss verkaste. Hij was er een toonaangevend en kleurrijk figuur van 1 september 1986 tot nu, dat is 26 jaar. Hij bloeide er op als een geducht competitieplayer die de voordelen van zijn 'materiaal', zijn 'rubbers' kon paren aan een zelden geziene hardnekkigheid : een te duchten combinatie. Hij vormde enkele jaren ploeg met wijlen Eddy Van Cauwenberg en met Yves Cools, zijn 'buddy'. Later werd het team aangevuld met Bart Vekemans en vele jaren boezemde het team ontzag in : het stond er als een 'blok'.

En toen werd John getroffen door de ziekte met de boosaardige naam. Zelden kenden we iemand die het hele lijdenstraject van de therapeutische sessies, in de diverse fasen, met ups en downs, met zoveel sereniteit, met zoveel gelijkmoedigheid, met zoveel optimisme onderging als John.

Hij speelde zo graag tafeltennis, de passie voor het flitsende balletje. De conditie van zijn gestel liet het niet meer toe, de arts ontraadde het hem. Hij berustte, maar wist zeker, ooit genees ik, ooit speel ik terug. Wij wisten minder zeker, maar wij hoopten, hij zal genezen, hij zal terug spelen.

Voor de club alles. Hij zou geen week overslaan om te komen supporteren voor zijn oude team. Hij moest zich ontzien, maar een pintje met de maats, dat moest nog kunnen. En ronduit keuvelen over vroeger, moppen tappen, zoals het altijd was geweest.

Hij was ook een methodisch man. De computer had weinig geheimen voor hem. Hij ontpopte zich tot een meesterlijk webmaster, zette een website op die gezien mag worden en onderhield hem meticuleus. Dat kon hij dan toch nog voor Sevoss doen.

Zo was John, een man uit één stuk, aimabel, sociaal, perfectionist ook. Half werk kon hij niet leveren.

*Voor zijn familie was hij de rots in de branding, voor hen moet de pijn intens zijn.
Die pijn willen we delen. John zal voor altijd bij ons zijn. Vaarwel John!*

*Marc Van Boxelaer
Voorzitter SEVOS TTC*